

Kirje Äänislinnasta 5.1.1942

Rakkaat omaiset! Hyvää ja onnellista Uutta Vuotta teille kaikille täältä Karjalasta.

Terveisiä Terijoelta olin siellä kaksi päivää, Parikan talossa olin yötä ja ruokailin siinä. Tikan Kristiina oli emäntänä siellä apunaan Luukkosen Kerttu. Terveisiä heiltä ja Makusen perheeltä, he kaikki ovat hyvillään, kun saavat asua Terijoella.

Samana iltana kun pääsin perille mänin viellä hämärissä katsomaan kotia, sillä kovin oli mielenkiintoista nähdä, mitä on siellä viellä jälellä. Varosen portilla jo näkyi, että viellä on seinät pystyssä, ja pääsi helpotuksen huokaus, kun näki omin silmin, että koti on viellä jälellä kaiken sen jälkeen mitä on tapahtunut, kun viimeksi sieltä läksin kolmatta vuotta sitten. Siitä kylmästä huoneesta on lattia ja osa lakea viety pois, sekä pääty seinästä jokunen hirsi ja ikkunat poissa, sähköt on revitty pois kaikista huoneista. Makukamarista on leivinuunin perää purettu ja sijalle on tehty pystyuuni, leivinuuni on lyhentynyt noin 30-40 cm, toiset huoneeton entisellään, seinille on pantu toiset tapetit, verannalle on pantu sanomalehtistä toiset tapetit. Vinttikamariin on tehty väliseinä, joten siellä on nyt neljä huonetta. Ovista on revitty lukot pois ja jonkun verran säretty niitäkin.

Halkoliiteri ja aitta on purettu pois, navetasta, kujasta ja tallista on välikatot poissa, ovet ja osaksi seiiniä poissa niistäkin, saunasta on lattia ja lautaset sekä kuumavesipytty poissa, seinät on ehjät siinä, sotilaaton laittaneet lattiaa ja lautaset, että saavat kylpeä. Heinäliiterit on kotipelloilta sekä niityltä poissa. Heinälatoja ei näy peltoloilla ensinkään, ne on kaikki hävitetty. Omenapuut näyttivät miltei kaikki alentuneen, marjapensaat näyttivät säilyneen, ainakin suurin osa oli paikoillaan, että marjoja kai saa kun pääsee joskus kotiin asumaan. Kellarit olivat muuten ehjät, paitsi sementtikellarista oli väliovet poissa, ulko-ovi oli paikoillaan viellä, kaivo näytti olevan entisessä kunnossa viellä.

Metsässä oli jonkun verran puita kaadettu, mutta ei paljoa. Eihän se kovin lohdullinen näky ollut, mutta pitää kiittää Korkeinta, että on niinkin paljon kotia säästynyt vainolaisen tuholta, olisihan se voinut tuhoutua kaikki ellei Korkeimman suojeleva käsi olisi sitä suojellut.

Sakarilta ei ole muuta kuin sauna ja kellarit jälellä. Myyripata oli kaivon luona, panin sen alassuin, ettei säry, samoin Toivolta on palanut kaikki rakennukset, saunakin on poissa ojan reunalta, jota Tilda on kysellyt. Makusen, Mannermaan, Ronnun, Monnon ja siitä edelleen Kalmille asti on kaikki rakennukset palaneet. Hämäläisen Helenan talosta on tehty paja, näkyi sisässä olevan raudan romua.

Asemalta kun läksi kulkemaan niin tien kahta puolta olivat kaikki liiketalot palaneet aina Käävälle asti. Oisko 5-6 taloa ollut jälellä. Kirkko oli paikallaan vielä niin juhlallisesti, vaikka torni oli poissa ja parvekkeen ikkunat oli muurattu kiinni. Venäjän kirkosta oli iso kupoli poissa. Puolan kirkko oli palanut, seinät vaan olivat pystyssä enää. Meidän Esan ja Katrin talot olivat ehjinä vielä paikoillaan. Sanokaa Marille, että hänen talonsa on säilynyt, kävin siinä sisällä. Minä pelkäsin, että Terijoki oli paljon enemmän tuhoutunut, kuin mitä oli, kun se oli lyhyessä ajassa saanut kokea kahden sodan tuhot.

Eijan sänkyä ei ollut enää kotona, ryssät oli vieneet sen männessään. Ei ollut huoneissa mitään entistä kalustoa. Sotilailla oli joitakin sänkyjä, joissa makasivat. Terveisiä oikein paljon, voikaa hyvin ja kirjoittakaa joskus.

Isä (Juho Sakarinpoika Sipiläinen)

Jk. Kirjeet tulevat tänne, niin kuin ennenkin, ei tarvitse postimerkkiä niihin panna. Kirjoittakaa kuoreen vaan, että Kenttäpostia.